

til at bringe egnede Personer i Forslag. Da Politiet altid vil have Muligheder herfor og formentlig vil blive benyttet hertil, maa det anses for at være en langt simplere og mere praktisk Fremgangsmaade at paalægge Politiet at afgive Indberetning til Skifteretten om Indlæggelse, saa meget mere som dette i Forvejen er en naturlig Opgave for Politiet, og ingen Tvangsindlæggelse kan finde Sted uden Politiets Medvirken.

I Stk. 1 foreslaas derfor Ordene „den behandlende Læge“ erstattet med „Politiet“. Derimod vil der intet være til Hinder for at beholde Bestemmelsen i Stk. 2 om den behandlende Læges Indberetningspligt, saafremt den sindssyge fremsætter Ønske om en Tilsynsværge. Da Erfaringen har vist, at der meget vel kan forekomme Tilfælde, hvor en sindssyg paa Grund af sin sjælelige Tilstand ikke er i Stand til selv at fremsætte Anmodning om Beskikkelse af en Tilsynsværge, men hvor Omstændighederne gør det ønskeligt, at han — uden at en egentlig Umyndiggørelse er nødvendig eller hensigtsmæssig — alligevel har en Tilsynsværge til at varetage sine Interesser, bør der formentlig tilføjes en Bestemmelse om, at Hospitalet i Tilfælde, hvor en Patients Forhold gør det ønskeligt, kan gøre Indstilling til Skifteretten om, at der beskikkes den paagældende Patient en Tilsynsværge.

ad §§ 7, 8 og 9 findes intet at bemærke udover, at jeg paa den dertil givne Foranledning finder at burde fremhæve det særdeles ønskelige i, at Behandlingen af saadanne Sager, i Lighed med hvad der er Tilfældet med Arrestantsager, fremskyndes det mest mulige. I Praksis vil en stor Del af Patienterne være vidende om, at Spørgsmaalet om Udskrivning er forelagt den kompetente Myndighed, og derfor i ikke ringe Grad være utaalmodige efter Afgørelsen. En Ventetid som nu paa 1—2 Maaneder eller længere Tid medfører ikke sjældent, at en Patient, der i øvrigt er faldet til Ro, efterhaanden bliver saa utaalmodig og ude af Ligevægt, at han paa det Tidspunkt, hvor Tilladelsen til Udskrivelsen endelig foreligger, derfor undertiden kun er lidet egnet til Udskrivning. Kun i et Faatal af saadanne Sager vil det være muligt at faa den paagældende Patient til at falde til Ro inden Udskrivningen, hvad der ikke sjældent giver Anledning til en Del Vanskeligheder i den første vanskelige Tid uden for Hospitalet og ogsaa i en Del Tilfælde medfører Tilbagefald med fornyet Hospitalsindlæggelse.

ad § 10. Der henvises her til det ovenfor under § 2 samt § 7, 8 og 9 anførte om det ønskelige i en fremskyndet Behandling af alle Udskrivnings-Sager.

M a x S c h m i d t.

Til Justitsministeriet.